

ДАН 10. (12. мај 2021. године) СМОЛЕНСК

Дан започињемо наспавани, доручком у хотелу у ком смо одсели, у 10 сати. Слободно време имамо до 11:30, када крећемо ка фабрици „Наше”. Пола сата касније, стижемо у исту, где нас дочекује енергична Олга. Фабрика је основана 1953, а бави се производњом трикотаже. Најпознатији су по производњи чарапа. Чак 80% запослених чине жене, на челу са директорком (начелницом). Са целим процесом производње смо се упознали релативно брзо и ефикасно, пролазећи кроз погоне у којима различите машине плету памучне чарапе. На крају туре имамо прилику да купимо нешто од одеће у продавници поред фабрике, што смо и учинили по приступачним ценама. Пут нас даље води на кеј Дњепра, где нам Тамара објашњава значај ове реке која је у прошлости била веза Скандинавије и медитерана. На кеју се налази споменик кнезу Владимиру, који је покрстио Русе у деветом веку, и чији су синови постали први свеци у Русији. Посећујемо оближњу цркву Св. Петра и Павла из предмонголског периода (12. век), када је Смоленск предњачио по броју цркава на територији целе Русије. Цркву је саградио Растислав Словенски, а саграђена је од материјала „пљинф”, који је сличан ћерпичу - често коришћеног грађевинског материјала у то доба. За време ратова са Наполеоном, црква је спаљена, а од температуре се истопила и сама купола. Фреске унутар цркве су нажалост уништене за време Совјетског савеза, када је црква коришћена као складиште. Реновирање цркве је трајало током деведесетих година прошлог века. Након овога, упућујемо се ка археолошком комплексу „Гнездово”, који датира из 10. века. Дочекује нас наш пријатни домаћин, Алексеј, обучен у ношњу из тог доба. Истраживања овог комплекса трају већ 150 година, и на овом локалитету налази се више од 1000 хумки, у којима су људи сахрањивани по старословенским обичајима. Није било неуобичајено да се људи сахрањују са личном својином, што укључује робове, коње и сл. Разлог зашто је ово место било интензивно насељено у то време лежи у томе што је ово подручје вододелница између Дњепра и Двине. На ћупу нађеном у једној од хумки, стоји натпис „Горуша”, што је најстарији ћирилични натпис икада пронађен. Претпоставља се да је то име сахрањеног човека. Након ове туре по шумовитом и брежуљкастом терену, у 16 сати долазимо до дрвених колиба, где нас чека ручак. Вођење обиласка преузима Иван, такође у ношњи, који нас уводи у кућу која представља реплику исте из тог доба, где видимо како је изгледао типичан словенски дом. Иван нам потом дели калупе, помоћу којих смо сами себи спремили ужину – медањаке. Уследио је свима најзанимљивији део целе ове екскурзије, у ком смо вежбали бацање копља, стрелаштво, испробавали ратну опрему и такмичили се у разним играма равнотеже или симулација борби. Након напорног тренинга, комби нас одвози до ресторана „Мандариновиј гус”, где вечерамо, и завршавамо овај дан пуни утисака.

